

Henryk Mamzer

Psary, gm. Jemielno, woj. leszczyńskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 167

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PSARY, gm. Jemielno
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Wielkopolski w Poznaniu
Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Lesznie

Badania prowadził dr Henryk Mamzer. Finansował WKZ w Lesznie. Trzeci sezon badań. Osada hutnicza z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich. Ślady osadnictwa z kultury ceramiki wstępowej kłutej, kultury pucharów lej-kowatych, pozostałości kurhanu "starosznurowego".

Celem badań było wyjaśnienie sytuacji na obszarach pomiędzy piecowiskami oraz weryfikacja wyników badań geofizycznych, przede wszystkim w odniesieniu do piecowisk nie badanych dotąd wykopaliskowo. W związku z tym wykopy założono na liniach łączących piecowisko badane w latach poprzednich z piecowiskami nowoodkrytymi. Badania wykopaliskowe potwierdziły zasięgi piecowisk wykreślone na podstawie prospekcji magnetycznej. Łącznie odkryto 8 piecowisk, z których największe, zbadane częściowo, dostarczyło dotąd 89 pieców dymarskich.

Pozostałe piecowiska, których badaniami objęto krawędzie dostarczyły: piecowisko IV - 7 pieców; piecowisko V - 6 pieców. Łącznie na obszarze objętym badaniami /4,75 ara/ zbadano 174 obiekty, w tym, oprócz wymienionych pieców dymarskich, pracownie do przekuwania kupek /ob.300,351/ usytuowane na skraju piecowisk, różnego rodzaju jamy, dołki po słupach, składowiska rudy, skupiska gliny - surowca do budowy szybów oraz piec wapienniczy /drugi na tym stanowisku/ o kamiennej konstrukcji dolnej części komory pieca.

Wśród materiału ruchomego dominowała ceramika: w pracowniach dymarskich - w przewodzie o gładkiej czernionej powierzchni; w obrębie piecowisk - grubościenna o chropowatej niezdobionej powierzchni.

Badane stanowisko jest jednym z wielu w tym rejonie stanowisk hutniczych, usytuowanych wzdłuż cieków wodnych z częstotliwością 4-5 km.

SIERIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach